

Nr 68.

Godkänd av första kammaren den 14 april 1923.

Godkänd av andra kammaren den 17 april 1923.

Riksdagens skrivelse till Konungen angående tjänstledighetsavdrag i visst fall för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande statsförvaltningen.

(Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 1.)

(Andra kammarens femte tillfälliga utskotts utlåtande nr 5.)

Till Konungen.

Inom riksdagen har gjorts framställning om sådan ändring av bestämmelserna angående tjänstledighetsavdrag vid ledighet för bevisande av kyrkomötet, att detta avdrag icke komme att överstiga det avdrag, som ägde rum vid ledighet för bevisande av riksdagen.

I kungörelsen den 30 juni 1920 angående vissa tilläggsbestämmelser till avlöningsreglementet den 19 juni 1919 (nr 343) för tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk (sv. förf. nr 529/1920) föreskrives, bland annat, att tjänsteman vid tjänstledighet för offentligt uppdrag, för vilket antingen ersättning ej utgår eller för vilket ersättningen utgår endast med visst belopp för sammanträdes- eller förrättningsdag, skall, där ej Eders Kungl. Maj:t för särskilt fall annorlunda bestämmer, i löneavseende för sådan tid avstå ett belopp, motsvarande det i 17 §, 1 mom. av nämnda avlöningsreglemente angivna tjänstledighetsavdrag, d. v. s. det lägsta av de olika avdrag av dylika slag, som förekomma.

Vid avgivandet av förslag till de allmänna föreskrifter, vilka det enligt avlöningsreglementet den 22 juni 1921 för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, tillkom Eders Kungl. Maj:t att utfärda, föreslog allmänna civilförvaltningens lönenämnd för sistnämnda grupper av tjänstemän enahanda bestämmelser i förevarande avseende, som genom ovannämnda kungörelse den 30 juni 1920

föreskrivits i fråga om de s. k. kommunikationsverkens tjänstemän. Ärendet avgjordes av Eders Kungl. Maj:t utan remiss genom utfärdande av kungörelse den 31 december 1921 (nr 753). Därvid frångick Eders Kungl. Maj:t nämndens förslag i nyssnämnda del och föreskrev i stället, att lägsta förekommande tjänstledighetsavdrag, nämligen enligt § 16, 1 mom. avlöningsreglementet den 22 juni 1921, skulle för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, äga rum »vid tjänstledighet för fullgörande av uppdrag såsom riksdagsman så ock av uppdrag för statens räkning, för vilken ersättning ej utgår.»

Av det anförda framgår, att de s. k. kommunikationsverkens tjänstemän med stöd av föreskrifterna i ovannämnda kungörelse nr 529/1920 redan nu äga att vid ledighet för beivrande av kyrkomöte åtnjuta förmånen av lägsta förekommande tjänstledighetsavdrag.

Enligt riksdagens mening förefinnes icke någon anledning att ombud vid kyrkomöte skall, om han i fråga om innehavande statstjänst är hänförlig under bestämmelserna i avlöningsreglementet den 22 juni 1921 för befattningshavare vid statsdepartement med flera verk, vidkännas högre avdrag å honom i statstjänst tillkommande avlöning än ledamot av riksdagen.

På grund härav och under framhållande tillika, att det synes riksdagen önskligt, att frågan om införande av likartade bestämmelser för samtliga statens befattningshavare i fråga om löneavdrag vid tjänstledighet för fullgörande av offentligt uppdrag kommer under omprövning i samband med nu förevarande fråga, får riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes föranstalta om sådan ändring i gällande bestämmelser, att i avlöningsreglementet den 22 juni 1921 omförmälda tjänstemän vid ledighet för beivrande av kyrkomötet må i löneavseende avstå allenast ett belopp, motsvarande det i 16 §, 1 mom. i nämnda avlöningsreglemente angivna tjänstledighetsavdrag.

Stockholm den 17 april 1923.

Med undersätlig vördnad.